

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: احمد رشید

مترجم: داکتر م. کبیرزاده

بازی بزرگ یا پایان بازی؟

بعد از ناکام شدن گفتگو میان هند و پاکستان در مورد منازعه دراز مدت شان، هر دو کشور اکنون منحنی طرفین جنگ در افغانستان گیر مانده اند.

اگر در مورد منفعت هر دو کشور هند و پاکستان در افغانستان تفاهم دوباره صورت نگیرد، در آنصورت حملات تروریستی علیه هندی ها در کابل از دیاد یافته و نفوذ شبه نظامیان از جانب پاکستان به کشمیر هند دوباره آغاز میگردد. حقیقت دیگر اینکه تعدادی از افراد عملیاتی طالبان در هفته اخیر در پاکستان دستگیر شدند. این عمل نشان میدهد که مبارزه بالای سرنوشت افغانستان، بیشتر از اینکه برای ختم این ماجرای پیچیده صورت گیرد، سرعت یافته است. جنگ در افغانستان زمانی داخل صفحه جدید و شدت خود می شود که حامد کرزی خواهان تفاهم با گروه طالبان است، آن طالبانیکه پاکستان بالای بعضی از آنها اعتماد ندارد؛ و از سوئی هندوستان نگران به قدرت رسیدن آن عده از طالبانی است که از جانب پاکستان حمایت میشوند. هم اکنون با وجودیکه حملات آمریکا و ناتو در جنوب افغانستان شدت یافته، اما کشور های همسایه افغانستان، آمریکائی ها را از میدان رفته میدانند و برای پایان سناریوی بازی با رقیبان کهنه خود آمادگی نمیگیرند.

در حالیکه پاکستان هند را متهم میکند که این کشور نفوذ پاکستان را در افغانستان به طور مخفیانه تخریب میکند، هند هراس دارد که پاکستان زمینه را طوری میخواد مساعد سازد تا آن عده از عناصر طالب که طرفدار پاکستان اند در مذاکره با حکومت کابل قرار گیرند. این مطلب خود اقدامی است برای بیرون راندن هندوستان از افغانستان، بعد از اینکه قوای آمریکائی در جولای ۲۰۱۱ آغاز به ترک افغانستان نمایند.

در عین حال، بعد از گذشت یکسال از حمله تروریستی در ممبئی، تا هنوز هم گروپ لشکر طیبه که این عملیات را رهبری میکردند، دستگیر نشده اند. در ارتباط با این تغافل، وزرای خارجه هند و پاکستان ماه گذشته جلسه ای در دهلی داشتند که به کدام نتیجه ای نرسید. مگر درست یک روز بعد از این مذاکره یک تیم حمله کننده انتحاری، دو هتل را در کابل هدف قرار دادند که در آن ۱۶ تن به شمول هفت غیر نظامی هندوستانی با دو تن از جگرن های نظامی این کشور کشته شدند. سه روز بعد حکومت افغانستان لشکر طیبه را متهم قرار داده و مسوول حمله انتحاری در کابل دانست.

جنرال های پاکستانی طی چندین کنفرانس مطبوعاتی در حضور خبرنگاران پاکستانی و بین‌المللی، هندوستان را تهدید جدی در برابر پاکستان دانسته گفته‌اند که هند با استفاده از سفارت و قونسلگری های خود در افغانستان، جدائی طلبان بلوچ را تحریک، تربیه و پول داده کوشش میکند تا نفوذ پاکستان را در افغانستان مخفیانه از بین ببرد و حتا عناصر طالب پاکستانی را حمایت میکند. تنش زمانی فزونی گرفت که چهار کارگر پاکستانی در اوایل ماه مارچ در شهر کندهار توسط افراد نامعلوم مورد حمله قرار گرفته کشته شدند. مطبوعات پاکستان قونسلگری هند را در سازماندهی این حمله متهم ساخت.

سخنگویان طرفدار نظامیان حالت را طوری بیان نمودند که پاکستان حالا از دو جانب با خط مقدم قرار دارد، ولذا میخواهند بقبولانند که وقتی میتواند و باید گفتگو های صلح میان طالبان و حکومت افغان صورت گیرد که هند از افغانستان رانده شود.

زمانیکه ناتو و آمریکا در کنفرانس لندن وعده پول وافر را جهت برگشت دوباره جنگجو های طالب و فرماندهان محلی آنها دادند، حکومت هندوستان جداً غوغا برپا کرد. در این حال حامد کرزی زمانی بیشتر از توقع پا گذاشت که خواهان تفاهم با رهبر این گروه، ملا محمد عمر گردید. هند در قبال اتفاق آراء جامعه بین‌المللی مبهوت ماند، در حالیکه خود صریحاً خلاف هرگونه مذاکره و دیالوگ با طالبان است.

هند میباید که طالبان افغانی، پاکستانی و القاعده با گروه های مثل لشکر طیبه که خواهان نفوذ دوباره در کشمیر هند بوده و آغاز جنگ چریکی و گوریلائی را میخواهند، در ارتباط نزدیکی قرار دارند. هر چند کرزی اعلام کرد که:

“ افغانستان نمی‌خواهد میدان جنگ میان هند و پاکستان باشد. ” نگرانی اصلی هند این است که پاکستان میخواهد خود را به حیث بخش مرکزی در کابل برتری داده و جلوه گر سازد. رهبر عالیرتبه طالبان که در جلسه با اداره کرزی شریک بود، در پاکستان توسط سی آی ای گرفتار شد.

مقامات بلند رتبه آمریکائی گفتند، گرفتاری ملا برادر، نفر دوم رهبری طالبان در اوایل ماه فیروزی در پاکستان تصادفی بوده است. زمانیکه سی آی ای محل ملاقات طالبان را در کراچی کشف می کند ملا برادر را نیز در آنجا می یابد.

به علاوه، با وجود پناهگاه مهم ملا برادر، وی از جمله یگانه هائی بود که از جانب آی اس آی با حکومت کرزی مذاکره نموده بود و در عوض لستی از کمک‌های عربستان سعودی را نیز تحریر کرده بود. در ۱۲ ماه گذشته، عربستان سعودی رول مهم و بارزی در مذاکرات غیر رسمی میان دو طرف درگیر داشته است. با وجودیکه سعودی‌ها توانمندی این کار را دارند اما تا حال این تفاهم به شکل رسمی در نیامده است.

هر چند اداره اوپاما تا حال حاضر به پذیرفتن پروسه مذاکره حکومت کرزی با طالبان نشده است و مقامات آمریکائی در پیشبرد و علنی ساختن این بحث با حکومت کرزی موافقت نکرده اند، اما آی اس آی کوشش دارد تا یک مذاکره سه جانبه میان اسلام آباد، کابل و طالبان را راه اندازی نماید. پاکستانی ها تلاش دارند بر آمریکا فشار آورند تا به همچنین دیالوگی تن دهد و با رول مرکزی آی اس آی در این جریان توافق نماید.

حالا هند در یک کشتی زیرحمله دیپلوماتیک سوار است تا عمل بالمقابل علیه نقش و اثر پاکستان انجام دهد.

حکومت هند، مشاور امنیت ملی شیو شنکر مینون را در اوایل ماه مارچ به کابل فرستاد و قرار است وزیر خارجه این کشور، اس ام کرشنا، تا چند هفته دیگر وارد تهران شود. سفر این هفته احمدی نژاد، رئیس جمهوری ایران به افغانستان، علاقمندی تهران را در خاتمه بازی در افغانستان مشخص ساخت. هند در باره ملاقات کرزی با طالبان

و اینکه این کشور چگونه میتواند رولی در این عرصه داشته باشد از کرزی پرسیده است. در عین زمان هند با ایران، روسیه و جمهوری های آسیای میانه که در سال های ۱۹۹۰ مشترکاً با طالبان مخالفت نموده و از اتحاد شمال پشتیبانی نموده بودند، خواهان برقراری رابطه دوباره است.

ایالات متحده که تا هنوز هم در این مانور پیچیده درگیر است باید به زودی تصمیم بگیرد که بایست طالبان را حمایت نماید، در عین حالی که منافع اقتصادی و نظامی آن با این دشمن منطقه ای (هند) در خطر نیفتد. در عین حال حکومت غیر نظامی پاکستان نیز از این معادله دور افتاده است، زیرا تصمیم های پالیسی خارجی آن توسط نظامیان و آی اس آی گرفته میشود. واضح است که رئیس جمهور آصف زرداری خواهان برقراری روابط با هندوستان و افغانستان بوده و تجارت و سرمایه گذاری را در این دو کشور برتری میدهد تا اینکه تنش تازه ای را در منطقه ایجاد نماید.

به علاوه رول نهایت آشکار پاکستان احتمالاً توسط حامد کرزی، افغان های غیر پشتون، جامعه مدنی افغانستان و حتا آن عده از طالبانیکه خسته از جنگ اند و خواهان خاتمه وابستگی های شان با پاکستان میباشند، رد خواهد شد. هر علامت و نشانه ای که از موجودیت نفوذ و تأثیر پاکستان دیده شود، عکس العمل شدید و سریع هند را در قبال دارد. ایران و سایر ممالکی که میتوانند شامل حمایت گران طرفین به ضد پاکستان باشند، شرایط را حتا برای افغانستان مشکل تر میسازند تا این کشور به یک صلح سراسری و ثبات دوامدار نرسد.